

Framburður ella afturgongd

Hvat flara fólk at velja hin 8. november?

Sjálvandi vilja øll hava framburð, og tí velja tey javnaðarflokkinn. Slík framgongd, sum verið hevur tey seinastu fýra árin, er ókend í Føroya søgu. Sjálvandi ynskja øll, at framgongdin skal halda áfram, inn-til øll víðurskipti eru komin í rætt lag.

Onkur spyr, hvi fíggarlógin er nógv vaksn? — Svárið er ógviliga einfalt: tí harum er at siga, at meðan allur heimurin gekk fram, lá Føroyaland í órókisskapi. — Teir, sum her vóru settir at ráða í lógtingi og aðrastaðni, vóru kolasvartir afturhaldsmenn, sum onki vildu gera. Gomul, sjúk, einkjur og fláðirleys hálvavegna hungraðu ella doyðu heilt í hungri. Havni-ir, vegir og annað tilfát var einans í teim størstu plássum og vóru eisini útíðarhóskandi. Gamilar sluppir og rustaðar trolarar, sum eisini minkaðu í tali, sum tíðin leið, og einki kom í staðin.

Tá ið javnaðarflokkurin gjordist størsti flokkur á tingi, og P. M. Dam gjordist løgmaður, hildu vit flokksfund, og allir vóru vit greiðir yvir, at veljarar ynsktu, at nú skuldi tann deyða tíðin ikki vara longur. Nú skuldi afturhaldstíðin enda, og framburðstíðin byrja. At hesin stóri framburður fór at fara út-reiðslur við sær, vóru vit greiðir yvir; men framburður var bráðneyðugur, og tá fyrst og fremst at fáa nógv nýmótans fiskifør til landið. At fíggar-

lógin fór at vaksa, vómu vit allir greiðir yvir; men vit máttu halda, fram og líta á, at hesi góðu nýggju veiðiforin fóru at okja so munandi um inntøkurnar, at fólk fóru betur at orka at bera byrður, sjálvt um skattur og tollur fóru at vaksa. Tibetar eru inntøkurnar vaksnar so mikið, at byrðan av tolli og skatti fellur ikki so tung sum áður.

Tað, ið veljarar nú skulu taka støðu til, er tað, um teir ynskja, at framgongdin skal halda áfram við javnaðarmonn

um á odda ella lata afturhaldið við fólkaflakki á odda koma aftur til maktina. Tey fólk, sum eg nú um stundir tali við, og tey, sum eg í summar og í heyst talaði við, eru øll á einum máli um, at afturhald er *DEYÐI* og *armóð* og *vónloysi*, og tí má eingin annar enn javnaðarflokkurin fáa krossar hin 8. november.

Frælsi, javnaður og bróðurskapur leingi livi til gagns, gleði og framburð fyri Føroya fólk og land.

J. H. Danbjørg.

Luft- og bløðrupolitikkur fólka-flokksins og tjóðveldisins

Fólkaflakkin og tjóðveldisflokkurin vóru á roknum við inngongin til 1962. Tað kom nógv fram, sum annars ikki vildi komið, um tað ikki fleyt yvir av íllsinni hjá nevndu flokkum. Fólkaflakkin segði, at tjóðveldisflokkurin var runnin av fólkaflakksins rót, og tað bar ikki tí hjá tjóðveldisflokkinum at halda fram at liva uppá luft og bløðrur. Er tjóðveldisflokkurin, ið er ein frukt av fólkaflakkinum, fullur av luft og bløðrum, so er fólkaflakkin tað eisini. Tí av fruktinum skalt tú kenna træið. Lat um okkum kanna um nakað er í hesi lýsing frá fólkaflakkinum, um at hann og tjóðveldið hava lívað og líva av luft og bløðrupolitikki. Jú, teirra loysingar- og sjálfstýrisgeip hevur í royndarstundini verið gjørt til luft og bløðrur. Tað er í royndarstundini, tú skalt kenna flokk in ella mannin.

Fólkaflakkin, í 1946 við loysingarskjalinum í hondini, sá inn í hitt føroyska tjóðveldið. Bert blaðstjóri „Dimma-lættingar segði „pjate“, og dana kongur, ið teir høvdu sett av, segði: pakka tykkum heim, var øll loysingin kastað fyri bakka, og visti hann sær ongi onnur ráð enn at sleppa sær í sambandið og súgva sambandsboppuna. Tjóðveldið segði um fólkaflakkin, at hann hevði sambandsgebis, ta tíð hann var sam an við sambandinum. Men, tá so sambandið ikki longur hevði brúk fyri fólkaflakkinum, varð hann útlakaður — tannleysur. Síðan hevur hann sopið sambandsvelling. Á den slammiska.

Tjóðveldisflokkurin í 1959, tá landsstýri skuldi myndast, skuldi eisini vísa alsk sín til sambandið, við at hann sum treyt setti, at Kristjan Djurhuus skuldi vera løgmaður. Men framman undan valinum 1958, legði tjóðveldið doyðin á, at sambandið skuldi haldast uttan fyri. So teirra orð eru ikki nógv

eftirfarandi — eins og fólka-flokksins orð.

Seinni høvur 14. Sept. júkað um, at Kristjan Djurhuus skal hava sagt: »Danmark er vor mor«. Hygga siggi! Tjóðveldið vildi ongan annan mann hava til lögmann, enn hann, ið segði: »Danmark er vor mor«. Hetta er tað sama sum at spæla fólka-flokks komediuna umaftur: »Frá loysing til samband«. Ikki vildi hesir flokkar hava hann til lögmann, ið av hjarta kundi siga: »Móðurlandið, móðurlandið, Føroyar, ert tú mer.« Nei, nei, so danskt sum moguligt. Hesir flokkar eru við at koma sjálfstýrisneistan út av teirra vingluta atburði. Alt teirra skról um føroyskt tjóðskaparlív hevur bert verið omanfyri hálsvolin onkuntíð og undir hvørjum vali, tí aftan á valið hava teir havt bert eina glesiliga hugsjón, og hon er at sleppa sær onkusvegna í sambandið fyri at hvíla seg og spæla deyðsiglari. Ongin flokkur hevur verið heitari at stuðla føroyskt tjóðskaparlív enn javnaðarflokkurin. Nevnast kann m. a., at eftir uppskoti javnaðarflokksins varð samtykt, at ongin átti at vera settur sum lærari við fólkaflakkin. Og tað var javnaðarflokkurin sum við sínum stjórnaruppskoti fekk føroyska málið til høvudsíð.

Tey, ið vilja Føroyum væl vinnuliga, sosialt-mentunarlaga og tjóðskarlaga, fara á val og velja javnaðarmerkið á ting.

J. O. Schroter.

Hví keypa vit ovdýrar vørur?

Við fáum orðum kann svarast soleiðis: Hann sum keypir í smáum, keypir altíð dýrt.

Tá ið eg havi talað og skrivað um landshandið eri eg av og á spurdur, hvi sosialdemokrat-ur ikki innføra landshandið har niðri. Hartil er at siga, at onga staðni er landshandið so neyðugur sum her í Føroyum; tí hin føroyska tjóðin er so pinkalítið í mun til aðrar tjóðir, at alt fellir tyngri her enn aðrastaðni.

Í Danmark finnst stór heilsølu firmair sum gera øll innkeyp í so stórum mongdum, at tey fáa biligari vørur enn t. d. ein føroyskur heilsøluumaður, sum ger smá innkeyp. Ja, munurin er ofta so stórir, at tann føroyski smágrossisturin stendur seg nógv betur við at keypa frá einum stórum danskum grosseri, enn um hann sjálvur roynir at keypa t. d. úr USA.

Hetta vita føroyskir blaðstjórar; men teir dylja hetta fyri fólki. — Spyrst tú hvi teir dylja hetta, so má eg siga, at allir sum vilja verja tað privatkapitalistiska stýrslagið her í Føroyum, royna at skulpa torvmold í eyguni á fjóldini; tí um fjóldin fær eyguni upp og sær hvussu hon verður meigsogin, fyri at yvirklassin skal sleppa at goða seg og ríka seg upp av fátækramanna sliti, so kemur ongin — ella einans fáir aðrir enn javnaðarmenn inn aftur í

lógtingið, tá ið nú valið verður hin 8. november.

Vit 35.000 íbúgvavarar í Føroyum hava at flóða út móti 1000, sum liva av forrættning og fleiri tusund, sum fyri stór-an part liva av handli. Eg sigi onki ílt um tey, tí onkur skal handla; men um landið hevði alla innflytan í síni hond, so minkaði hesin stóri flokkur av heilsølumonnum og tilikum, og tók landshandið inn í stórum og kundi tá fingið vørurnar fyri nógv lægri pris enn smágrosserarnir fáa vørurnar fyri.

Tey bløð, sum vilja sáa hat millum Føroyar og Danmark, fortelja fyri fólki, at vit føroyingar sleppa ikki at keypa aðra staðni enn í Danmark. Hetta er ein íllsinnad ósannind; Men tíverri sær út fyri fólki sum tað er sannleiki; tí nógv varur higgar koma úr Danmark ella ígjøgnum Danmark. Men høvdu vit landshandið, so keyptu vit í stórum og fóru so longri burtur — ella lat meg siga, um vørur eru biligari, so fóru vit eftir teimum hagar, sum best loysti seg. Men ongin t. d. í Amerika tímir at handla við pinkulingar, og har liggur feilurin.

Latum nú javnaðarflokkinn fáa reint fleirtal á tingi so fáa vit fólki biligari vørur og biliga útgædd til skipini. Tá verður alt annarleikið og betri enn nú.

J. H. Danbjørg.

Ongatíð í søguni

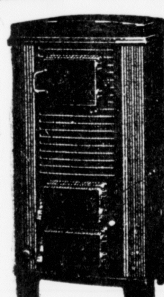
— hevur hin føroyski fiski-ella verkamaðurin og allir landsins íbúgvavarar liva sum nú, hesi 4 árin, javnaðarflokkurin hevur verið størsti flokkur á tingi og javnaðarmaður síð ið lógmanssessinum. Tað hevur verið so stórir framburður bæði vinnuliga og liviliga, at tað kann sigast av sonnum, at nú er lívið vert at liva í Føroyum.

Tað er ikki smávegis, sum leikað verður í móti Dam, nú hann sum løgmaður hevur fingið tað at hepnast so væl. Bæði politiskir mótstöðumenn og teir ókrýndu kongarnir við pengakistilinum eru um at skreða seg sundur, nú tann meinigi maðurin hevur ráð at liva sum

menniskja. Tað sum her er framt hesa stutta tíð, er megnarverk, og eingin má siggja seg blindan uppá tað og lata seg villleiða av fólkskum avleiðingum, sum mótstöðumenn seta fram; tí tað er ikki næstærleiki, sum osir teir so upp, men einans misunnilti, at so langt er komið ávegis móti málinum. Teir byrja at maktast av tí styrki, sum nú er ognast fólkinum. Men lat okkum ikki gevast á hálvári leið, nei, vit hasa ikki í, fyrr enn á mál er komið. Og á mál koma vit einans við at atkvøða fyri lista C 8. november í ár. — Gott val!

n.

Mold fast ved det faste brændsel - skift til...

HESS-O-MATIO
den smukkeste koldkølle...

VALDEMAR LUTZEN

2802

SNAR-vaskø

centrifugerað og turkað

SNAR-vask

Begota 14

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT